

גליל ליל פרשת אמור

בראשות הרב"ג
ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

לבכות מעט, להאמין הרבה

"ויאמר ה' אל משה, אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו".

הכהן אסור לו להיטמא למת, אסור לו להתקרב למת ולקבר, מלבד שבעה קרובים בלבד: אב, אם, אח, אחות שאינה נשואה, בן, בת ואשתו. ולכהן הגדול אפילו לאלו אסור. התורה ממשיכה ואומרת: "קרח לא יקרחו בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטה, קדושים יהיו לאלוהיהם". אף שהפסוק מכוון לכהנים, הגמרא במסכת מכות מרחיבה את האיסור גם על כלל ישראל - לא ישרטו שריטות ולא יעשו קרחות בראשם.

מה בא הפסוק הזה ללמד אותנו? המנהג אצל הגויים בתקופות קדומות היה שכאשר אדם מת, היו עושים כל מיני פעולות שמראות את אבולתם - שורטים שריטות בבשרם, עושים קרחות משונות בראש, כדי להראות לכל העולם את כאבם. בורא עולם אומר לנו: לכם, עם ישראל, אסור לעשות את הפעולות האלה. אתם לא תראו סימני אבולת יותר מדי - "ולא תחללו את שם אלוהיכם". ומדוע? מדוע כאשר יהודי עושה פעולות אבולת קיצוניות זה חילול ה'?

התשובה עמוקה ויסודית: יהודי מאמין בהישארות הנשמה. אנחנו מאמינים בני מאמינים מדורי דורות, ידענו והאמנו בהישארות הנפש. אדם שמתחיל לקרוע ולבכות בצורה קיצונית, הוא בעצם מגלה שאינו מאמין בהישארות הנפש, כי הוא חושב שהאדם הזה הלך ונעלם ולא ישוב לעולם. אבל יהודי יודע שכשגוף נפטר מן העולם - "נפטר" מלשון נפטר מהעולם הזה - הוא הולך לעולם שכולו טוב. נכון שיש צער שנפרדנו ממנו, אבל מצד שני הנשמה שלו הלכה למקום שכולו

טוב. אנחנו מאמינים שכשאדם נפטר, הוא רק מתחיל את החיים האמיתיים שלו. העולם הזה נקרא עולם העשייה. זה כמו אדם שעובד ביום ובלילה מקבל את המשכורת והולך ליהנות. כאן אנחנו עובדים, עושים מצוות, מתרחקים מעבירות, כדי שכשהנשמה תגיע למקור האור האמיתי שלה - שם תתענג תחת כנפי השכינה. ולכן הקדוש ברוך הוא אסר פעולות אבולת קשות מדי. הגמרא במועד קטן אומרת: "שלושה ימים לבכי ושבעה לאבל, ומי שבוכה יותר מדי - סופו שיבכה על מת נוסף". משפט קשה, אבל הגמרא מסבירה: וכי אתה רחמן יותר מבורא עולם? שלושה ימים - בסדר, זה הטבע האנושי. אבל יותר מזה? אתה רוצה לעשות לנפטר נחת רוח? תעשה מצוות לעילוי נשמתו, תעשה דברים טובים בזכותו.

כפי שהתורה מספרת: "ויבוא אברהם לספוד לשרה ולבכותה" - הכ"ף קטנה במילה "ולבכותה". אברהם בכה מעט ולא הרבה. אומר 'הכלי יקר': אברהם איבנו היה בעל רוח הקודש, ראה את המקום הנפלא שבו שרה נמצאת לאחר פטירתה, ואמר לעצמו: על מה יש לבכות? היא הגיעה למקום היפה ביותר שאי אפשר בכלל לתאר ולדמיין. ואם בכה קצת - כדי שאנשים לא יאמרו שאין ראוי שאינו בוכה כלל על אשתו. כל זה תלוי ברמת האמונה של כל אחד. אם טבוע בנשמתך שהנפטר הלך למקום הרבה יותר טוב, יש לך שלווה נפש. אצל עם ישראל אין מושג של שבירה, יש רק מושג של דחייה - אנחנו יודעים שזה רצון ה', וממשיכים קדימה באמונה שלמה. יש סיפורים על צדיקים שאמרו: כשנגיע לעולם האמת, נרעיש עולמות ונביא את המשיח. אמרו: "פה בעולם הזה לא הצלחתי, אבל חכו, לאחר מאה ועשרים כשאלך לשמיים, אביא את המשיח". והנה נפטרו, וכולם מחכים, ודבר לא השתנה. שואלים: "אבל הוא הבטיח!" אומרים: "כן, אבל אחרי שהגיע לשם ופינקו אותו בפינוקים כאלה, הוא שכח מכל העולם הזה". זה עולם שאי אפשר לדמיין את העונג האלוקי שיש לנשמה שם.

שבת שלום ומבורך!

04 שניות הלשון אל תעמוד על דם?
03 חדש!! שו"ת עם הרב לנפח בלך בשבת?

06 רגע של סיפור שאגת הארי והניסים
10 אומנת האהבה לא שומעים לחמה?

08 לחיות באמונה הגעת לחלצת, איך?
13 חדש!! חזיקים עלילות יגל וסבא דניאל

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	א	ח	ב"ש
כניסה	19:02	19:05	19:02	19:03*
יציאה	19:54	19:56	19:54	19:55
ר"ת	20:45	20:48	20:45	20:48

בירושלים: לנהגים 40 דק' 18:43

רציים להתחדש ולהתחזק? סרקו עכשיו - חדש!

חזק על המדרג

ספרו החדש של הרב יגאל כהן "אמונה ובטחון" מעניק חיזוק באמונה בה' וכן להתמודד עם האתגרים הקטנים והגדולים של החיים

אמונה יחד עם כוחה של צדקה זה שילוב מנצח

משלחן רבנו

לכבוד ידידי ורעי היקר והנעלה... הי"ו.

אודות שאלת מר האם ניתן לעשות קידוש, על כוס חד פעמי, הנני להשיבו בקצרה.

הנה בשו"ת אגרות משה (ח"ג או"ח סי' לח),

כתב דכוס חד פעמי מנייר פסול לקידוש, משום דדמי לכוס פגום אשר מבואר בשלחן ערוך (סי' קפג סעיף ג), לגבי כוס של ברכה שהוא פסול, ומבואר בשלחן ערוך (סי' רעא סעיף י), שכל הפסול לכוס של ברכה פסול לקידוש, וא"כ הוא הדין בזה בקל וחומר, משום שאין לו חשיבות שהוא רק לשעה על פעם זה. וסיים שאם אין כוס אחר אולי יש להקל. וכ"כ בשו"ת אור לציון (ח"ב פרק מז סעיף יב).

אבל בשו"ת אז נדברו (ח"ו עמ' קנד בהשמטות לסי' מח), השיג ע"ד וכתב דאינו דומה לכוס פגום, מאחר דסוף סוף הוא כוס שלם. וכן העלה בשו"ת באר משה (שטרן ח"ג סי' נה).

ועיין עוד בשו"ת מנחת יצחק (ח"י סי' כג), שכתב להוכיח ממה שכתב הרמב"ם (פ"ה מהלכות כלים ה"ז), 'הקרן שהוא משתמש בה ומשליכה אינה מקבלת טומאה'. הרי שדבר אשר הוא משליכו לאחר השימוש, אינו חשוב כלי, והוא הדין בזה, אבל יש לדחות דקדן אינה כלי כלל, ורק על ידי מחשבתו נעשה כלי, ולכן כל שהוא נזרק לא הוי כלי. אבל כלי חד פעמי הוא מיוצר בתחילה לשם כך, שפיר הוי כלי אע"פ שהוא נזרק לאחר השימוש.

ולכן להלכה יש להקל לעשות קידוש ע"י כוס ח"פ, וזאת ע"פ כל האמור לעיל, וכן העלה בספר שמירת שבת כהלכתה (ח"ב פרק מז הערה נא). וכ"כ בשו"ת חיי הלוי (ח"א סי' כב), בשם הגר"ש וואזנר שבכוסות נייר או פלסטיק אשר נעשו לשם קבלה ואין בקבלתם שום ריעותא אין מקום בידינו לפוסלם לנטילת ידיים, כי יש עליהם תורת כלי. וכן פסק בחזון עובדיה (שבת ח"ב עמ' נד). וכן עיקר.

בברכת כהנים באהבה יגאל כהן.

שאל את הרב

הרב נריה ברבי ראש "ענפים בהלכה" *2381

האם מותר בשבת לתפוס בידו נמלים שעולות על השולחן ולזרוק אותם מחוץ לבית?

אסור לתפוס ביד, משום איסור צידה בשבת. אבל יכול לעשות כן ע"י שיטאטא אותם החוצה, וכן כל כיוצא ב שאינו שולל חירותם. (גמ' שבת קו. ש"ע סי' שטז סעיף ג. ספר שמירת שבת כהלכתה פרק כז אות קנד. חזון עובדיה שבת ח"ה עמ' קל).

אטה שקמה באמצע הלילה להכין בקבוק לתינוק, האם צריכה ליטול ידיים קודם?

אם בדעתה לחזור לישון, אין צריכה ליטול ידיים. (שו"ת תורת יקותיאל רוזנברג סי' א. הלכה ברורה סי' ד סעיף מה, ובשו"ת אוצרות יוסף ח"א סי' יז).

האם מותר לעשות צנימים על הפלאטה בשבת?

אם הלחם נאפה כל צרכו מערב שבת, מותר להניחו ע"ג הפלאטה אף שעל ידי נעשה צנימים. כמו כן מותר לאחר מכן להניח הצנימים בתוך מרק כדי לרככם. (שלחן ערוך סי' שיח סעיף ה. שו"ת שואל ומשיב ח"ב סי' כ. שו"ת רב פעלים או"ח סי' נב. חזון עובדיה שבת ח"ד עמ' רצא).

האם מותר להשתמש במכשיר שמיעה בשבת?

מותר. אמנם צריך להקפיד שלא יפעיל או יכבה המכשיר בשבת. (ספר עצי הלבנון סי' י. שו"ת יביע אומר ח"א או"ח סי' יט אות יט. וע"ע בילקוי" שבת כרך ב עמ' מא).

סרוקו את הקוד <

בספר 'נחסדן בטחתי' של הרב יגאל כהן תמצאו תחושת בטחון אמיתית לנשמה
תשובות שמאירות את הדרך והשראה שבונה עומק פנימי אמיתי.

כל מה שצריך זה **בטחון לנשמה**

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל
הרב אחיה עובדיה

מדי
שבת

איסור לשון הרע

"ויאמר ה' אל משה, אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם, לנפש לא יטמא בעמיו" (א, כא). יש מדרש נפלא מאד (ויקרא רבה כו, ז): משה רבנו ביקש לדעת את כל הדורות הבאים, הראה לו הקב"ה דור דור וחכמיו, דור דור ושופטיו, דור דור ונביאיו. ביקש לדעת את המלך הראשון שיהיה על ישראל, הראה לו הקב"ה את שאול המלך. אמר לו משה: מה הסוף שלו? אמר לו: נהרג ביד פלישתים.

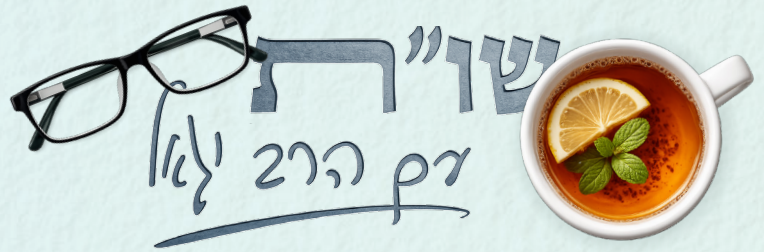

אמר: ככה?! המלך הראשון שיעמוד על בניך ידקר בחרב?! אמר לו: ולי אתה אומר?! "אמר אל הכהנים" (ע"כ). מה הפירוש? שאול המלך הרג את הכהנים של נוב עיר הכהנים - שמונים וחמשה כהנים, בגלל חשד שהם גילו לדוד המלך איך לברוח, ואז הוא נמלט מידי. אז שאול כעס, והרג את כל הכהנים בעיר נוב.

ומי זה שהלשין? דואג האדומי. לכן יש מזמור אחד בתהלים שכולו קללות על דואג האדומי, "בבוא דואג האדומי ויגד לשאול, ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך...", ודוד ממטיר עליו קללות. איפה רמוז שזה בגלל הענין של נוב עיר הכהנים? המזמור הזה הוא פרק נ"ב בתהלים, נ"ב זה נוב. כל מלה שאדם אומר ישים לב, אדם יכול לחשוב: מה אמרתי? אמרתי למלך: "המלך, קרה שדוד...", אבל במלה שלך, בלשון הרע שאמרת, החרבת עיר שלמה! שמונים וחמשה כהנים לבושי בד, כולם נהרגו (חוץ מאחד שברח). שאדם ידע, כל מלה ומלה של לשון הרע - איזמה ונוראה!

החפץ חיים היה תמיד זהיר בדיבור שלו, הדיבור שלו היה זהב ופז. פעם בא אחד מתלמידיו ביום פורים ואמר לו: הרב יכול להבטיח לי שאני אהיה איתו בגן עדן? אמר לו: בוודאי, אם לא תדבר לשון הרע. אני ששים שנה לא דיברתי לשון הרע, אתה יכול להבטיח דבר כזה? אמר לו: לא, אני לא יכול להבטיח. אמר לו: אם ככה לא תהיה. אדם צריך ללמוד שבדיבור הוא יכול להרוג, כמו שקרה עם דואג האדומי המסכן הזה.

לרכישת הספר מדי שבת <<< 053-3178863

שאלה:

רצינו לדעת האם אפשר לסחוט על סלט פירות תפוזים?

תשובה:

מוותר לסחוט תפוזים על סלט פירות (היות וזה לתוך אוכל מותר, אבל אין לסחוט לתוך כוס ואז לשפוך, מרן בס' שנ סעי' ג).

שאלה:

האם מותר לאכול מיד אחרי מאכל חלבי בשר או שצריך להמתין איזה זמן מסוים?

תשובה:

מעיקר הדין, אחרי ששטף את הפה והידיים ואכל חתיכת לחם וכד' (ואם יש לו חורים בשיניים ינקא בין החורים). מותר לאכול מיד בשר. ויש מחמירים להמתין חצי שעה או שעה בין חלב לבשר, ותבוא עליהם הברכה (מרן ב"ור"ד סי' פט ס"ב. ובב"י או"ח סי' קע"ג).

שאלה:

רצינו לדעת מהו הגדר של 'שוטה' שאינו מצטרף למניין כשיש לנו בשכונה כמה אנשים שהם לא הכי 'מתקשרים' ולפעמים מצרפים אותם?

תשובה:

שאלה יפה, טובה ומצויה, רבנו הרמב"ם (פ"ט מהל' עדות ה"י) כתב גדר בשוטה וז"ל: "הפתאים ביותר... שלא יבינו עניני הדבר כדרך שמבינים שאר עמי הארץ... הרי אלו בכלל שוטים. ודבר זה לפי שיראה הדיין שא"א לכוון הדעת בכתב". עכ"ל. (וראית מי שניסה להגדיר זאת בימינו שא"א להסביר להם דברים שילד בגיל 7-8 מבין, פסקי תורה סי' נה) וה' ירחם על עמו ישראל וישלח לכולם רפואה שלימה, אמן.

שאלה:

האם מותר לנפח בלון בשבת?

תשובה:

אסור לנפח בלון בשבת אם זו הפעם הראשונה שמנפחים אותו, שהרי זה דומה למה שכתב מרן (סי' שמו), שאסור להניח מוחין בכר בפעם הראשונה משום מתקן כלי, אולם אם כבר ניפחו את הבלון קודם השבת מותר לנפחו בשבת, ובלבד שלא יקשור את הבלון.

לפעמים שאלה הלכתית
מלווה אותנו לאורך כל היום

במקום לדחות, לנחש או להסתפק אפשר לקבל תשובה ברורה ומיידית בקו ההלכה "שאל את הרב" בראשות הרב נריה ברבי ובנשיאות הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל < חייגו 2381*

שמירת הלשון
הרב אהוד מולאי
מחבר הספר "ואהבת לרעך כמוך"

לא תעמוד על דם רעך

(ויקרא י"ט, ט"ז)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת בחור צדיק מאוד, שמשתדל את ה' יתברך לעבוד, ונהנה בכל רגע מהלימוד, וחבריו מכבדים אותו כמו מלך בגדוד, ושמה מאוד במתנת חלקו, שדברי תורה מונחים בחיקו.

בפנימיה יש לו חבר חדר, שאיתו הוא כבר שנים בקשר. עברו יחד כברת דרך ארוכה, וביניהם החברות היא עמוקה. ויודעים אחד על השני כמעט את הכל, גם מה השני אוהב לאכול. והנה התקשרו אליו בקשר לחבר, שרוצים עליו בשביל שידוך לברר. וענה להם על כל השאלות, ורק דבר אחד הוא לא רצה לגלות. כשנשאל האם החבר הוא אדם חולני, או אם יש לו חולי פנימי, והאם הוא שלם ובריא בראשו, או שחלילה חולה בנפשו, ולא רצה לספר, שיידודו עבר לפני מספר שנים משבר, והיה שנה שלמה בדיכאון, ודבר זה הוסתר מההמון, ורק מעט מאוד אנשים, יודעים מה מתחולל בנפשו בפנים. ומאז הוא צורך ולוקח כדורים, שאת המורל גורמים לו להרים. אז הוא ענה שאינו יודע בזה דבר מיוחד, ובריאותו היא כמו אצל כל אחד ואחד. ולא סיפר להם את האמת, וכעת בלבו הוא מתלבט, מה היה צריך לעשות, האם לספר או לחשות?

ועניתי שכותב הרב ניסים קרליץ בספר 'חוט שני' (פרק ז' עמ' תע"ג), שדבר כזה חייב לגלות לצד השני, כי כל דבר שאם יתגלה עלול להפך את השלום בין הצדדים, את האמת יש לומר ולהקדים, ולספר לצד של הכלה, כדי שלא תבוא על ידי זה תקלה. ואף אם את עיקר הטיפול הוא עבר, ועל המחלה הוא כבר גבר, רק שממליצים עוד הרופאים, שימשיך לקחת כדורים, עוד תקופה כדי שיהיה בטוח, שימשיך להיות במצב רוח, גם באופן זה יש לספר, לצד השני ולא לאחר. שכל מחלה שיש בה נזק לעתיד, צריך לספר ולהגיד.

וגם אם אינו לוקח שום תרופות, והוא סובל מאחת המחלות, או שיש סיבה בעתיד, שהצד השני על זה יקפיד, חייב לספר ולהגיד. אמנם צריך לדעת בברור שזה מפריע, ועל הצד השני ישפיע, אם ידע על דבר מחלתו, עד שה' יתברך ישלח לו רפואתו, שלא ירצה איתו להשתדך, אפילו אם הוא עתיד להיות אברך, כי לפעמים רק לכתחילה מקפידים, ובדיעבד אף בזה היו מסתפקים.

והכלל בזה הדבר, שבו צריך להיות נזהר, שכל דבר שאם יתגלה עלול בעתיד את שלום הבית להפך, צריך מתחילה לדבר ולספר. ויהי רצון שהקב"ה ישלח רפואה שלימה לכל חולי ישראל, ונזכה בקרוב לבנין אריאל, במהרה בימינו בביאת הגואל. אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום בימו בהלכות שמירת הלשון
בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

דרך חדשה
הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

כנראה שלא מספיק

אמר הסבא מנובהרדוק זיע"א: "הובטחנו שאם רק נפתח פתח כחודה של מחט, יפתחו לנו שערים שעגלות וקרונות עוברים בהם, (שיר השירים רבה ה' ג'). ואם איננו מוצפים בשפע זה, אות היא שאפילו כחודה של מחט לא תפתחו!"

עלו על גבי

על הפסוק (דברים לב', יא') "כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף", אמר רבי שמשון רפאל הירש זיע"א, הנשר שונה מכל העופות. אצל כל העופות, הגוזלים לא עושים דבר, הם יושבים בתוך הקן, מגיעה אמם, תופסת את הגוזלים ברגליה ומעבירה אותם ממקום למקום. הנשר לא כך, הוא לא נושא את גוזליו ברגליו, אלא אומר להם עלו על גבי, ואז הוא נושא אותם. אומר הנשר לגוזליו, ירדתי מגבהי מרומים ובאתי עד אליכם, דבר אחד אני מבקש מכם, עלו על גבי, אם תעלו אקח אתכם לפסגות.

עזב תעזב עמו

איתא בגמרא (ב"מ לב ע"א), פרק וטען פרק אפילו ארבעה וחמשה פעמים חייב שנאמר (שמות כג, ה) "עזב תעזב". אבל אם הבעלים הלך וישב לו, ואמר: הואיל ועליך מצוה, אם רצונך לפרוק פרוק, פטור שנאמר: "עמו". אפשר לומר בדרך הרמז, מי שרוצה שה' יתברך יעזור לו זה בתנאי "עמו" שכמו שאמרו בגמרא (שבת קד' ע"א) הבא להטהר מסייעים אותו. ואמרו במדרש (שיר השירים רבה ה' ג') אמר הקב"ה לישראל: בני, פתחו לי פתח אחד של תשובה כחדה של מחט, ואני פותח לכם פתחים שיהיו עגלות וקרונות נכנסות בו. ועל פי זה אפשר לומר בדרך הרמז, מה שאמר התנא במשנה (יומא פה' ע"ב): אמר רבי עקיבא, "אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, שנאמר (יחזקאל לו', כה): "זורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ואומר (ירמיה יד', יג) "מקוה ישראל ה'", מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל", מדוע המשיל את הקב"ה כמקוה, הרי מעיין, חשוב הרבה יותר ממקוה, שהרי הוא מטהר זב ומצורע, ומטהר בזוחלים, ועוד? אלא, שמעיין נברא ונוצר על ידי הקב"ה, ומקוה נעשה על ידי אדם, כך הקב"ה אומר לישראל, תעשו מצדכם, ואני אטהר אתכם. ואמר רבי יעקב גלינסקי זיע"א והגדת אלול ור"ה (עמוד ר"ד), הן שנינו (חולין צא' ע"ב), יעקב אבינו הגיע לחרן, ואמר: אפשר? עברתי על מקום שהתפללו בו אבותי ולא התפללתי? מיד כשנתן דעתו לחזור, קפצה לו הארץ, ונעקר הר המוריה ממקומו, ושקעה לו חמה שלא בעונתה, וזכה למחזה הסולם! ואם לא קפצה לנו הארץ, אם לא זכינו בסיעתא דשמיא במדה גדושה, הרי זה סימן שלא נתנו דעתנו לחזור, שלא פתחנו פתח כחודה של מחט!

ישיבת "גל ליבי" בראשות הרב יגאל כהן שליט"א
פתוחה לבחורים מתחזקים המחפשים למלא את ליבם בתורה עם דרך ארץ ואהבת ישראל

צוות חם ואוהב

ארוחות מפנקות

בניין חדש מפואר

מהרו להרשם >>>

055-6888040

המקום שלר לגדול

לגימות של השראה הרב יצחק פנגר לספור את הדרך

בפרשת אמור, מדובר על מצוות ספירת העומר. "וספרתם לכם... מיום הביאכם את העומר התנופה. שבע שבתות תמימות תהיינה... ותספרו החמישים יום".

ספירת העומר הינה תהליך שמתחיל ממוצאי חג פסח ומסתיים בחג שבועות. בתהליך הזה אנו סופרים כל יום ואומרים "היום... כך וכך לעומר". למשל "היום שלושה ושלושים יום לעומר..." זו הכוונה ל"ג בעומר - חלפו 33 יום מתחילת ספירת העומר.

ספירה מראה על חשיבות. אחרי הרצאה בכלא אמר לי אחד האסירים: "לפני שנכנסתי לכלא אף אחד לא ספר אותי... פה סופרים אותי ארבע פעמים ביום..."

הבה ניקח שלושה טיפים מתוך ספירת העומר, לכל תהליך שתבחרו בחיים:

1. מנחת העומר היתה מנחה של שעורים. שעורים הינם מאכל בהמה, כלומר המינימום המתבקש. נקודה ראשונה: תתחילו עם משהו קטן, משהו הכי קל. אל תתחילו עם משהו כבד שישבור אתכם.

2. הספירה מתבצעת בצורה עולה: היום שלושים ושלושה, מחר יהיו שלושים וארבעה, עד יום החמישים, שזה חג שבועות. ללמדנו שלא רק המטרה חשובה, אלא גם הדרך. נתאר לעצמנו שאני מבטיח לכם שבעוד 49 ימים אתן לכל אחד מכם מיליון דולר. אם כך, 49 הימים הם "מבוזבים" - אני אלך לישון, ותעירו אותי בעוד 49 ימים. אבל אם אומר לכם שאני עומד לתת לכם בכל יום 20,000 דולר, ובעוד 49 יום יהיו לכם כמיליון דולר? פה כל יום הופך להיות חשוב. מספירת העומר לומדים להעריך את הדרך, גם אם היא ארוכה וקשה.

רשב"י היה במערה במשך 13 שנה. מה הוא אכל? נכון, חרובים. בורא העולם עשה לו נס וברא עבורו בפתח המערה עץ חרובים. אני לתומי שואל: למה אלוקים לא ברא לו עץ מנגו? או אפרסקים, או אולי עץ שמשנתה לפי העונה, קצת לגוון לבן אדם? אל תגידו לי שזה קשה, מדובר באלוקים!

אלא שכדי לצמוח, רשב"י צריך מסירות נפש. אי אפשר לגדול תוך כדי פינוק. תבדקו את כל מי שהצליח בחיים, ולא משנה באיזה תחום - הם עבדו קשה מאד בשביל זה, וכל יום הוא עוד לבנה בבנייה.

3. הפסוק כותב "תספרו חמישים יום", ובפועל אנו סופרים רק 49 ימים. איך זה יכול להיות? אלא שאחרי שאתה עושה את המקסימום שלך, שאת עושה את ההשתדלות שלך, את הסוף מקבלים במתנה. לכן לא להתייאש בדרך. לסיכום: תתחילו בקטן, תעריכו גם את הדרך, ואת הסוף, בעזרת השם, נקבל במתנה.

■ "אל תמתין לרגע הנכון, צור אותו."

הדלת שנסגרה

היום שלי התחיל כמו כל יום רגיל. נכנסתי למשרד עם הקפה ביד, התיישבתי מול המחשב, וחשבתי

על כל הדברים שאני צריך להספיק, ואז ביקשו ממני להגיע לחדר של המנהל. אני כבר בדרך לשם הרגשתי שמשוהו לא טוב קורה, החברה כבר דיברו כמה ימים קודם שהמצב לא מזהיר, נכנסתי ללכת המנהל כולי רועד בפנים ומנסה להראות שהכל איתי בסדר, הוא דיבר בשקט, במילים מנומסות. "צמצומים", "החלטה קשה", "לא אישי". אני הנהנתי, אבל האוזניים שלי שמעו רק דבר אחד: העבודה שלי נגמרה, זהו, אני מובטל, תבינו איזו הרגשה זאת, כשיצאתי מהבניין עם הקופסה הקטנה של החפצים שלי, הרגשתי כאילו הדלת מאחוריי לא נסגרה רק על מקום עבודה. היא נסגרה על חלק מהזהות שלי. בבית ניסיתי להישאר חזק. אמרתי לעצמי שהכל יהיה בסדר. אבל בלילות, כשהכל היה שקט, התחילו להגיע המחשבות. איך נסתדר. מה אגיד אנשים. איך אדם שעובד קשה ומתפרנס יפה מוצא את עצמו פתאום בלי כלום. השבועות הראשונים עברו בחיפוש עבודה. שליחת קורות חיים, טלפונים, פגישות קצרות שלא הובילו לשום מקום. בכל פעם ששמעתי "נחזור אליך", ידעתי שזה כנראה לא יקרה. התחילה להיכנס בי הרגשה קשה. אולי אני כבר לא נחוץ. אולי העולם התקדם בלעדיי. יום אחד, באמצע יום כזה של חיפושים שלא הצליחו, ישבתי בבית והסתכלתי על הדברים הקטנים שתמיד אהבתי לעשות. שמת לי לב כמה אני הנהג לעזור לתקן דברים. שכנים היו דופקים בדלת כשמשוהו התקלקל, ואני תמיד מצאתי פתרון. פתאום עלתה לי מחשבה פשוטה: אולי זה לא רק תחביב. בהתחלה זה היה צעד קטן. מודעה קטנה בשכונה, תיקון פה ושם. אבל לאט לאט הגיעו עוד אנשים, עוד פניות. גיליתי שאני קם אחרת. אני עושה משהו שמועיל לעולם וכל כך ממלא אותי. אחרי תקופה הבנתי דבר מפתיע. הדלת ההיא שנסגרה במשרד לא היתה סוף הדרך. היא פשוט סגרה מסלול אחד כדי למצוא מסלול אחר שלא העזתי לחשוב עליו קודם. אנחנו בטוחים שמשוהו שנלקח ממנו הפסד גדול. הרבה פעמים לאחר זמן אנחנו מבינים שהוא היה התחלה של דרך חדשה שלא היינו מגיעים אליה אחרת.

סדקי את הקוד
והשאירי פניה

מתחזקת
מהסרטונים
ולא יודעת איך
להושיך?

יש לך שאלות
באמונה?

מעוניינת בשיעורי
תורה ליד הבית?

ענפים זה הבית שלנו

המתחילת השאלות >

הניסים של שאגת הארי

דניאל ח. אלפסי

הי"ד, ועוד עשרות רבות נפצעו בדרגות פציעה שונות.

הסיפור נשלח למערכת וכך תוכנו. "שלום וברכה שמי ראובן כץ. השם שלי לא בדוי, ואני בטוח שחלק מהאנשים יכירו אותי. אני מתגורר בבית שמש. בוודאי שמעתם על נפילת הטיל בבית הכנסת שגרם לאסון נורא. רצייתי להביא לכם את נקודת המבט שלי, שלמרות האסון הקשה שאירע שם, בהחלט שיד ה' היא זו שניהלה את כל האירוע כולו. והכל נכתב בתסריט של מי שלא צריך להיות שם - פשוט לא יהיה שם ולא משנה מה יהיה". "כשהתחילה האזעקה ירדתי במהירות לעבר המקלט. ביד שלי החזקתי כוס זכוכית מלאה בשתייה וכך ירדתי לכיוון המקלט המרכזי שהיה מתחת לבית הכנסת. כשהגעתי לקומה

בראש השולחן, כשהוא לומד עם כל המרץ יחד עם נכדו שישב לידו. בסלון הבית עוד מספר ילדים קטנים ואשתו, הסבתא של אותם ילדים. ראש המשפחה כולו היה מלא אבק, ופינת האוכל אף היא התמלאה בחתיכות של טיח, ובאבק בצבע לבן.

קירות הסלון ברובם התפוררו, וגם דלתות הבית התעקמו אף הם. זירה זו אילולא האנשים החיים שהיו שם, היתה נראית לעין המביט קזירת אסון רבת נפגעים, היל"ת.

אברהם מיד הבין את הסיטואציה. הוא הבין שהוא נקלע לנס שלא מתרחש כל יום. וניגש במהירות לאב המשפחה לשאול מה אירע בדקות הללו. "קיבלנו את ההתראה בטלפון, אך המתנו לשמוע את האזעקה. אבל כנראה השירים החזקים שהפעלנו דרך הרמקולים גברו על קולות האזעקה מבחוץ, ולא שמענו כלום. לפתע היה בום, וזה מה שקרה", סיפר אב המשפחה לאברהם.

הטיל שפגע להם בבית היה חלק מהטיל המתפצל שנשלח לערי המרכז וגוש דן. כוח ההרס שלו הוא אדיר ורב. מספיק רק לראות את הבית ההרוס ואת הקירות שהתפוררו כדי להבין את נס הפורים העצום שאירע באותו בית.

כוחות הצלה שנכנסו לדירה כמעט והכריזו על אירוע רב נפגעים, אבל מיד הם עצרו כי הבינו שבני הבית נמצאים כולם בשלום ובבטחה. שערה אחת לא נפגעה.

וזה לא היה מקרה. באותה שעה ישב הסבא יחד עם הנכד ועסקו בלימוד מסכת מגילה. מדהים לשמוע את הסיפור הזה, בתובנה המיוחדת הזו, שלימוד התורה הוא בעצם ששמר על יושבי הבית בצורה הרמטית. לא היה אף רסיס שחטא למטרה ופגע באחד מיושבי הבית.

זה אחד מניסי המלחמה הבולטים ביותר שהתרחשו בימים הראשונים - ויש בו כדי לחזק בנו את האמונה הזו עד כמה שכוח התורה הוא עצום ורב לאין שיעור.

סיפור נוסף

מצמרר ומרגש, שאירע בעיר בית שמש. בסמיכות לאזור מוכה האסון, שם נהרגו תשעה

**לימוד התורה
שבלם את
פגיעת הרסיסים
ביושבי הבית
בבני ברק,
וכוס הזכוכית
שנפלה והצילה
חפגיעה ישירה
בעיר בית
שמש | ניסים
עצומים מתוך
מטחי השיגורים
הבלתי-פוסקים**

משלוחי המנות יחד עם בני ביתו לקראת פורים.

החלון של הסלון היה פתוח לרווחה לנגד עיניו. ולפתע הוא מבחין במחזה מבהיל - לא פחות. בקומה הרביעית בבניין ממול עשן החל להתיימר. שברי קירות מתפוררים החלו להתגלגל כלפי מטה. וריח של זירת קרב דיגדג את פתח אפו. הוא הבין שקרה שם משהו. אולי טיל, אולי רסיס. את זה הוא לא ידע להגדיר, עד שהחליט במחשבה של רגע לתפוס את שתי הרגליים ולרוץ לעבר הבית בקומה הרביעית בבניין ממול.

הוא עלה במהירות תוך כדי שהוא מזעיק כוחות הצלה. ושהוא נכנס לבית הוא ראה מחזה מרגש במיוחד.

אב המשפחה שהיה בן קרוב לשבעים יושב

שניה, הכוס זכוכית נשמטה מידה ונפלה על המדרגות.

ז כ ו כ י ו ת
התפוררו לכל עבר. הבחנתי ב ח ת י כ ו ת קטנות וגדולות של זכוכיות שמילאו את כל האזור כולו. לא ידעתי מה לעשות באותם רגעים. האם להמשיך ולרוץ למקלט, או שמא לעצור רגע לאסוף את הזכוכיות שחלילה לא יפצע מישהו ב מ ה ל ד ה י ר י ד ה למקלט, או בחזרה ממנו. הבנתי שאני צריך לעשות משהו. לא

הזמינו את אחד מרבני הכולל של הרב יגאל כהן לחיזוק, השראה וזיכוי הרבים

חינוך | מוטיבציה | אמונה | שלום
ילדים | אישית | ובטחון | בית

העניקו לנשמה שלכם את המרחב שמגיע לה
לפרטים ולהזמנת רב <<< 03-8000-770

יוצרים מרחב

לגדל בחכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבת 'פאר משה'
ורב שכונת צפון פ"ת

להזהיר גדולים על הקטנים

בפרשה נאמר: "אָמַר אֶל הַקְּטָנִים כְּנִי אֶהְיֶה וְאַמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם". ומהכפילות של "אמור ואמרת" חז"ל דורשים מכך יסוד חינוכי כביר ומהותי: "להזהיר גדולים על הקטנים". בפשטות, מדובר בציווי על המבוגרים לחנך את הדור הצעיר לשמירת המצוות והיבדלות מן הטומאה. אולם, בעומק הדברים טמון סוד ההצלחה בחינוך התורני המזוקק, בעולם החינוך המודרני מחפשים לעיתים קרובות טכניקות חינוכיות וכלים פסיכולוגיים מורכבים, אך התורה מלמדת אותנו שמילת המפתח היא "להזהיר" - מלשון "זוהר". תפקיד המחנך אינו רק להטיף בדברים, אלא להאיר את עצמו בזוהר פנימי של יראת שמים ועבודת הבורא, וכאשר הילד רואה הורה "זוהר ומאיר" באור תורה ובשמחת המצווה, ההשפעה חודרת ללב פנימה ללא צורך במילים מיותרות.

חינוך יהודי שורשי הינו באווירה הרוחנית העוטפת את הבית כולו. כשילד חווה את אביו קובע עתים לתורה בעמל ובשמחה, או רואה את אמו דבקה בפרקי תהילים בדמעות של התרגשות, הוא יונק את יסודות האמונה דרך הוויה חיה ומוחשית. זוהי הדוגמא האישית המהווה את הליבה העמוקה של "להזהיר גדולים". הילד אינו מקשיב רק למה שאומרים לו, הוא בוחן מי אומר זאת ומה הדמות מקרינה בהליכותיה.

תובנה נוספת טמונה בכפילות הלשון "אמור ואמרת". מלאכת החינוך דורשת התמדה נחושה שאינה פוסקת לרגע. לעיתים נדמה להורה שהדברים נופלים על אוזניים ערלות ואין תוצאה נראית לעין, אך התורה מורה לנו לא להתיימש לעולם. אין די באמירה חד-פעמית יש צורך בדיבור חוזר, בסבלנות אינסופית ובאמונה יוקדת בכוחו של הדיבור הנובע מן הלב. כל "אמירה" מצטרפת לקודמתה במסירות עד שהן מחלחות וממיסות את חומות הלב. סוד ה"אמור ואמרת" הוא שירת הטיפה החוצבת בסלע, עיקר מלאכת החינוך אינה נמדדת ב"זבנג וגמרנו", אלא בהתמדה עקבית ובלתי פוסקת כאשר כל מילה הנאמרת בסבלנות ובמאור פנים, היא כטל המחיה את הנפש - היא מצטרפת לקודמתה, נערמת נדבך על גבי נדבך, עד שחומות הלב נמסות מאליהן. זכרו אין מילה טובה היוצאת מן הלב שחוזרת ריקם, האמונה היוקדת שלכם בכוחו של הדיבור היא שיוצרת בסופו של דבר את הפריצה הרוחנית, ומנביטה זרעים של קדושה שיאירו לדורות.

התלבטתי הרבה ומיד רצתי בחזרה לבית להביא מטאטא וכף אשפה. וכך מצאתי את עצמי, בלי הסבר מיוחד, תוך כדי צלילי האזעקות העולות והיורדות - אוסף את הזכוכיות שהתפזרו במדרגות.

כשסיימתי את העבודה החזרתי את הכלים בחזרה הביתה. ואז פיצוץ עז הרעיד את כל הבית וגם אותי. לא הבנתי מה קורה, ומהיכן הפיצוץ הזה הגיע. ההרגשה היתה - שזה נפל ממש פה. קרוב. אם לא על הבניין שלנו.

מיהרתי לרדת לבדוק מה שקרה, ואז נחשפתי לראשונה למחזה המפחיד שאירע בבית כנסת ובמקלט שתכננתי להיות שם אך דקות ספורות קודם לכן.

מיד הבנתי מדוע הייתי צריך לרדת עם כוס זכוכית למקלט, ולמה שהיא תיפול מהידיים שלי ותשבר לרסיסים, וגם הבנתי את ההחלטה שהצילה לי את החיים שעצרתי לרגע כדי לאסוף את השברים מהרצפה, שחלילה מישהו לא ינזק מהם.

אני בטוח שאת החיים שלי - קיבלתי במתנה, רק איני יודע בגלל מה קיבלתי את המתנה הזו. האם בזכות כיבוד ההורים שאני מקפיד בו, או בזכות הצדקה שאני מפזר לרוב.

בכל אופן, אני יודע דבר אחד. אני יודע שבורא עולם יודע לכוון בדיוק מופלא: מי לא צריך להיות במקום הפגיעה, ומי צריך להינצל מאותם טילים. ולא משנה מה יהיו הפעולות של האדם בסוף בורא עולם מגיע עם עיכוב קטן, ובוזה הוא בעצם הציל את החיים שלך.

נחתם הסיפור המרגש שעתה אנחנו מפרסמים לראשונה. (הפרטים שמורים במערכת)

עם ישראל היקר! החדירו לעצמכם בכל העוצמות את האמונה הזו: לכל טיל יש כתובת - ולכל אדם יש תוכנית מסודרת. אין דבר כזה 'במקרה', אין דבר כזה 'סתם'.

הכל מתוכנן לפרטי פרטים, ומשכך עלינו בתור יהודים מאמינים - להאמין בכל הלב ולדעת שבורא עולם איתנו דווקא בתוך צלילי האזעקות ותוך רעמי המלחמה. 'הבוטח בה' - חסד יסובבנו!'

ניתן לשלוח סיפורים למערכת בכתובת < anafeam3@gmail.com

סידור "יגל ליבי" עם אימרות חיזוק של מו"ר הרב יגאל כהן שליט"א

רק ב 50 ₪ בלבד!!!

לרכישה
הכנסו לאתר "ביע אומר"
או חייגו
03-8000-770

יגל ליבי
בישור ענתך

לחיות באמונה | הרבנית מיטל דאורי מרצה וסופרת

להגיע לכתר המלכות!

בחור אחד עשה תאונת דרכים, שבר את רגלו והגיע לעשות גבס, לפני שעשו לו את הגבס, עשו לו צילום כדי לראות את השבר בצורה מדויקת... בצילום גילו שיש לו מחלה קשה. אמר לו הרופא: "פשוט ריחמו עליך שנכנסו כך עם הרכב היום! הצילו את החיים שלך!". שוב נשאלת אותה שאלה... למה חייבת היתה להיות תאונה כדי שיגלו את המחלה? אי אפשר היה לגלות לו את המחלה בלי תאונה?! בורא עולם רוצה להביא אותך לכתר המלכות! הוא רוצה להעלות אותך מדרגה, לתת לך מתנות, לשלוח אלייך את כל הישועות שאת רוצה וצריכה, הוא רוצה שיהיה לך טוב! אך יש לו את החשבונות שלו... הוא יודע שלעיתים משהו חייב לקרות לי כדי שאתקרב אליו... (אם אני חכמה, לא אחכה ל"סטירה" כדי להתעורר, בכל יום אתעורר כדי להתקרב אליו יותר!), לעיתים בורא עולם עושה את זה כדי שאעשה חשבון נפש ואיישר את הדרך שלי, לעיתים הוא עושה את זה כדי שאכניע את הלב שלי מהגאווה הנוראית הזאת שגורמת לי לעיתים להאמין שהכל בזכות הכח, היכולות, היופי והכישורונות שלי... ואז בורא עולם מוכיח לי שמי שמנהל פה הכל, זה רק הוא... לעיתים הוא שולח אליי את הייסורים האלה כדי שאזכור שיש לי אבא! אולי בעקבות הייסורים האלה אני מעט אפחד, אולי אתפלל יותר, אולי אתן צדקה... הייסורים האלה לעיתים מזועזעים אותי כ"כ שבזכותם אני חוזרת לעבוד את ה'... אז אמנם הדרך לא קלה, אך הכתר יגיע בסוף.

היה בחור שהיה עתיד להינשא לבחירת לבו בתקופת הקורונה ובעקבות המצב, כל אולמות האירועים היו סגורים. חמיו הציע שיעשו את החתונה

בחדר ביתם והזוג הסכים. כששמעו על כך השכן, הוא הרים קול צעקה ולא היה מוכן לשמוע על כך שיעשו את החתונה בבית שסמוך אליו! לא היה מוכן שיהיה רעש המון אנשים. שיתפסו את כל החניה... לא ויתרו! הבחור לא ידע את נפשו מרוב צער... גם האולם ביטל את האירוע, גם בבית חמיו לא נותנים להם להתחתן... הלך חמיו של הבחור לאחד מחבריו שגר בבית מפואר עם חצר ענקית ושאל אם יואילו בטובם להסכים שיערכו אצלם את החתונה. החבר התייעץ עם אשתו ובתחילה סירבה בתוקף: "לכלכלו לי את כל הבית, לך תדע מה יהרסו... תראה כמה השקענו בבית... למה אני צריכה להכניס את הראש שלי למיטה חולה? אני לא מעוניינת!". ענה לה בעלה: "אשתי היקרה, יש לנו בן גרוש שלא מצליח להתחתן... בואי נעשה חסד עם הזוג הזה ומשמיים יעזרו לנו עם הילד שיינשא שוב בע'ה'".

הדברים נגעו ללבה והיא הסכימה. הזוג הצעיר הביאו מעצבת אירועים לבית בו יתקיים האירוע והיא השקיעה את כל כולה כדי שהאירוע יהיה מושלם עבורם. באותן שעות של האירוע, במהלך כל הערב היתה הפסקת חשמל בביתו של חמיו של החתן... היכן שהיו אמורים לקיים את האירוע והשכן לא הסכים! בסוף הערב, לאחר שהאורחים כבר עזבו, ראתה בעלת הבית את אותה מעצבת אירועים מנקה ומסדרת... ניגשה אליה ושאלה: "סליחה, את המעצבת לא? למה את מנקה? יש אנשים אחרים שיעשו את זה...". ענתה לה: "תראי, אני קיבלתי על עצמי לעצב ולהפיק את החתונה הזאת כחסד עבור הזוג הצעיר הזה לשם שמיים, אך ורק כדי לשמוח אותם וקיבלתי על עצמי לעשות הכל מא' עד ת', כדי שבורא עולם ישלח לי את הזיווג שלי... אני גרושה ולא מצליחה להתחתן... מקווה שבזכות המצווה הזאת אזכה".

שמעה את זה בעלת הבית ומיד חשבה על בנה! בסופו של דבר המעצבת התחתנה עם בנה של בעלת הבית... כשאומרים "הכל לטובה", בדיוק על זה מדברים! שהשכן מנע מהם לקיים את האירוע ובסופו של דבר עשה להם טובה כי היתה הפסקת חשמל, כשיש לך הזדמנות לעשות מעשה טוב למען מישהו אחר וזה "תיק" עבורך, טירחה גדולה, מאמץ, מסירות נפש... ואת מתגברת על עצמך ורואה את ההשגחה... איזה עולם יפה בראת לנו, אבא, כמה טוב, כמה חסד, כמה השגחה... מי שיחפש לראות את הטוב - יראה!

יש 3 מדרגות לאמונה:

אמונה בסיסית שיש בורא לעולם - אדם שמאמין באמונה כזאת, עושה המון השתדלות כדי להשיג דברים או להצליח, הוא יודע שיש בורא לעולם אך הוא גם סומך על יכולותיו או קשריו, הוא יכול גם לכעוס כשדברים לא מסתדרים כמו שהוא רוצה, הוא לא תולה את הכל בבורא עולם.

אמונה בסיסית אך מעט חזקה יותר - שבורא עולם הוא שברא את העולם והוא שמנהיג אותו, שהכל בידי שמיים חוץ מיראת שמיים - הבעל, הילדים, הפרנסה, הבריאות - הכל זה ה'... ויחד עם זאת, אדם שמאמין בדרגה כזאת, לא תמיד שמח... הוא מבין שבורא עולם קבע שכן יהיה. אך הוא לא מאמין שזה באמת טוב... אז הוא עצוב. הוא לא מצליח להאמין שהכל לטובה, הוא לא באדם מאושר באמת.

אמונה לפיה כל מה ש'ה' עושה זה לטובה - זאת המדרגה הגבוהה ביותר אליה כולנו צריכות לשאוף להגיע! שלא משנה מה קורה איתי - זה טוב! אני לא אומר: "טוב, שיהיה...", אני לא אומר: "אין ברירה, זה מה שיש ונסתדר בע'ה'...", אני מודה לו על הכל מתוך ידיעה שזה לא בלתי ברירה, זה פשוט הכי טוב שיש! גם כשאני מבינה! הכל לטובה!

יהי רצון שנזכה להיות קרובות אליך באמת, אבא, קרובות כ"כ עד שנודה על הרעה כמו שאנחנו מודות על הטובה. שנזכה.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי ראש "ענפים בהלכה" *2381

האוכלת חתיכת לחם קטנה מאוד - האם גם עליה צריכה לברך "המוציא"?

האוכלת חתיכת לחם אפילו קטנה ביותר צריכה לברך ברכת "המוציא לחם מן הארץ". וכך הדין בכל ברכות הנהנין - יש לברך גם על כמות מועטת. וכל מה שצריך כמות של כזית, היינו לגבי ברכה אחרונה, אבל לגבי ברכה ראשונה, צריך לברך על כל מאכל כברכתו בכל כמות שהיא.

ברכתי על פיצוחים לפני הסעודה, ועכשיו מגישים לי אותם שוב בקינוח - האם אני צריכה לברך שוב?

לא. אין צורך לברך שוב גם לאחר "נטילת ידיים" וברכת "המוציא" - כיון שברכת "המוציא", אינה נחשבת הפסק. ולכן אם בירכה למשל "בורא פרי האדמה" על בוטנים לפני הסעודה, והביאו לה מהם שוב לאחר מכן - אינה מברכת שוב, כי זה נחשב המשך אותה אכילה.

זוכים להיות חלק באחזקת תורה!

מעל 180 אברכים לומדים בכלל "ביע אומר" ומתפללים לזכות מחזיקי התורה והצלחתם בכל ענייני החיים

לזכויות נצח חייגו < 03-8000770

לאשת חיל
 נופית משולם
 מחברת הספר
 "תוכו רצוף אהבה"

רבי שמעון מגן עלינו

עברנו את חג הפסח הקדוש... גם מלחמה היתה בדרך... עם ישראל הוא עם הנצח את זה כבר כולם יודעים. השאלה היא, עד כמה אנחנו מאמינות שאנחנו חלק מגדולים, חלק מעם נצחי שלאורך כל השנים מסר את נפשו כפשוטו עבור העם היהודי.

לאורך כל הדורות אנחנו נרדפים אך תמיד מנצחים. תמיד האבדות היקרות שלנו הן לא בסדר גודל של הגויים, ישתבח שמו לעד. כי יש מי שמנהל את כל המערכה הזו, אנחנו לא לבד. יש לנו אבות קדושים בשמיים שמגנים על כל אחד ואחת מאיתנו ויש מעלינו 'הילה' ששומרת. את לא עוד אחת, את חלק אלוך ממעל. אין קדוש יותר מזה, אין חשוב יותר ממך.

הילולת רבי שמעון בר יוחאי זכותו תגן עלינו תחול השבוע בעזרת ה', אין מישהו גדול כקטן שלא מרגיש את החיבור והקדושה שיש בציונו של רבי שמעון שבמירו...
 תמיד

כמה ניסים ניתן לספר שקרו אחרי תפילה אצל רבי שמעון, כמה ילדים נולדו בזכות תפילות בציון ונקראו על שמו של הצדיק.

שמעתי גם על אשה שסבלה ממצב נפשי מעורער, ואחרי הרבה השתדלויות הלכה לקברו של רבי שמעון ובכתה שם ממש הרבה והתחננה שהחרדות האלו ישארו בציון והיא תצא משם לחיים רגועים ושמחים יותר... שלעולם לא יהיו לה מחשבות לא טובות. וזה עזר.

חסד ה' יתברך... הוא נותן כח לצדיקים לעזור, אך בתנאי שאנחנו מאמינות אמונה תמימה ופשוטה שה' יתברך יכול הכל ובזכות הצדיק יושיע אותה. האמונה החזקה שלנו נותנת כח לה' יתברך להושיע בין ברב בין במעט.

תנאים גדולים בדורות הקודמים לא רצו להיות בדור שלנו, הם ידעו שלא יצליחו להביא את המשיח מתוך המקומות הנמוכים שאנחנו מטיילים בהם ביומיים ברגיל... את, נשמה גדולה וחזקה, נשמה קדושה ויכולה, יש בכך כוחות שאת לא מבינה באיזה סדר גודל הן, יש בכך כוחות לעבוד את ה' בצניעות ושמחה דווקא בדור הזה. בכל מעשה קטן אנחנו מקרבות את הגאולה השלמה. בכל דבר קטן שאת פועלת למען ה', הוא לא מובן מאליה והוא ענק בעיני ה'. שבת טובה!

תאיר ארץ
 מזכת הרבים
 תאיר גולן

הכח להתחיל מחדש

אנו נמצאות בעיצומם של ימי ספירת העומר, ימים בהם אנו סופרות בהתרגשות כל יום שעובר כמו חתן וכלה שסופרים באהבה ובציפייה את הימים שנותרו לקראת יום נישואיהם.

בעקרון, ימים אלו אמורים היו להיות בעיקר ימים של שמחה, אבל לפני כאלף ותשע מאות שנה קרה משהו והם הפכו להיות ימי אבל עקב פטירתם של עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא שמתו בתקופה הזו ממגפה קשה (כ-700 לוויות בכל יום!). ההלכה קובעת שבמשך שלושים ושלושה יום-אין להינשא, לשמוע מוזיקה ולהסתפר.

עיקר סיבת פטירת התלמידים היה על שלא נהגו כבוד זה בזה... מסורת התורה שבעל פה שבידינו היום עברה דרך ר' עקיבא ודרך תלמידיו, ולכן, חוץ מעצם צער הפטירה, האבל הוא גם על כל התורה שהם קיבלו מרבי עקיבא שכביכול "נעלמה" ביחד איתם, כמו שמתארת הגמרא: "והיה העולם שמם" - שממה רוחנית גדולה. אז מה קרה ביום ל"ג בעומר? המגפה הנוראית פסקה. רבי עקיבא אסף 5 תלמידים חדשים והקים את מפעל התורה מחדש. ר' עקיבא יכול היה לשקוע באבל וביאוש על פטירת

תלמידיו... אך הוא בחר לקום, ומתוך ההריסות הלך ולימד 5 תלמידים חדשים. כיצד יכולים חמישה תלמידים לפצות על כזו טרגדיה? והנה, הגמרא כותבת שחמשת התלמידים הללו "העמידו תורה אותה שעה".

בל"ג בעומר קרה דבר עצום: מעבר לעובדה שתלמידי פסקו למות, רבי עקיבא לא נשבר. הוא לא נתן לטרגדיה לייאש אותו. עוד באותו יום בו תלמידי פסקו מלמות, הוא אסף 5 תלמידים והקים מחדש את התורה שבעל פה. אותם 5 תלמידים: רבי שמעון בר יוחאי, רבי מאיר בעל הנס, רבי יהודה ועוד, המשיכו את מפעל התורה עד היום! ל"ג בעומר הוא ה"חג" של הממשיכים, של הגיבורים, של אלו שקמים מכישלון להתחלה

חדשה. ר' עקיבא התאושש במהירות ועוד באותו יום כשפסקה המגיפה-אסף תלמידים חדשים. לא משנה מה עובר עלייך, אילו קשיים את עוברת ובוודאי שכולנו עוברות, מרבי עקיבא אנחנו לומדות להמשיך הלאה, בלי להתייאש, לקום ולהמשיך לנסות... ובפרט כשבאים נסיגונות בעבודת ה', בפרט כאשר לא תמיד עמדנו בהם בהצלחה... רבי נחמן מברסלב מלמד שסוד הצדיק אינו בחוסר הנפילה, אלא בקימה: "שבע יפול צדיק וקם". רבי עקיבא הוא ההוכחה שגם אחרי שבע - ואפילו עשרים וארבעה אלף - נפילות, הגדולה האמיתית היא לא לוותר, למחות את הדמעות ולהתחיל מחדש, בכל פעם באמונה ובכוחות גדולים יותר!

שבת שלום!

ענפים

בתרומה שלכם אתם מאכילים בפועל תינוקות רעבים באו להיות חלק <

03-8000-770

ביחד נותנים לתינוקות
התחלה טובה

עמותת "ענפים" בראשות הרב יגאל כהן פועלת כדי להושיט יד לאותן משפחות שנמצאות במצוקה כלכלית. מטרתן, טיטולים, מגבונים, לולים וכל מה שתינוק צריך כדי לגדול בנחת.

מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

מיהו הרשב"י?

השבוע בע"ה יחול ל"ג לעומר - יומא דהילולא דרשב"י. רשב"י הקדוש זכה לכל מה שזכה בזכות התקופה של המערה כמו שאומרים בפזמון "במערת צורים שעמדת שם קנית הודך והדרך".

דהיינו רבי שמעון בר יוחאי זכה בזכות המערה לדברים עצומים יותר שאין לנו שיג ושיח בהם.

אבל חובתינו ממקום ראייתנו הדלה לראות דבר שהוא 'חוסן' לנו ולתלמידים שלנו ולילדים שלנו.

הבה ונתבונן במה זכה רשב"י במערה יותר משאר הצדיקים, זכה רשב"י בזה שלא הרהר אחר מידותיו של הקב"ה, הרי הוא דיבר על הרומאים את הדברים הנכונים שעתיד לבוא הקב"ה יאמר להם שכל מה שעשיתם זה בשביל עצמכם ולא בשביל כלל ישראל, ובכל זאת הוא צריך לברוח שמא יהרגו אותו במשך שנים עשרה שנה, הוא התנסה בניסיון ענק - ניסיון האמונה שלא לשאול למה?

דווקא אני שעמל בתורה ובמצוות תנא קדוש אמור כביכול לסבול בגלל שאני דבק בדרך האמת, וכאן רשב"י עמד בגבורה ולא הרהר אחר מידותיו של הקב"ה, וידע את האמת שכל דרכו של ה' אמת, וברור שזה לטובתו.

אחים יקרים דווקא בעת הזו בתקופה זו, שהכל לא ברור, דווקא נתאמץ להכניס בלבנו וממילא בלבנות ילדינו - שהכל אבל הכל מונהג מלמעלה, וזה לטובתנו, ואם נדע נכון לקחת את זה רק אנחנו נרוויח מזה באופן ברור ומוחלט.

ידוע המעשה שהיה יהודי שבא לכותל המערבי להתפלל, ואחריו עמד מתפלל אחר שהאריך בתפילה. אותו אברך צדיק קיים את ההלכה שאסור לעבור לפני המתפלל (סימן קב סעיף ה), והמתין זמן ממושך עד שההוא סיים. ואותו אברך לא זעם ולא הראה סימני עצבנות אלא קיים את ההלכה בהידור על אף שהיה ממחר מאד.

כאשר יצא מהכותל התברר שהוא פספס את האוטובוס, והוא נאלץ להמתין לאוטובוס הבא. זמן קצר לאחר מכן התברר שהאוטובוס הקודם היה קו 2 שהתפוצץ עם מחבל מתאבד, והוא היה אמור להיות בו, אם לא היה מתעכב בכותל מחמת אותו מאריך בתפילה.

וכאן חשוב לציין שלא כל מי שמפספס אוטובוס, האוטובוס חייב להתפוצץ, אבל בטוח שלטובתו הוא פספס.

אומנות האהבה

הרב רפאל אוהיון
מרצה ומטפל זוגי

למה הילדים לא שומעים?

"לך לישון!" אמא אמרה. הילד הלך לחדר. עברו 10 דקות. אבא נכנס לחדר. הילד עדיין משחק. "למה אתה לא ישן? אמא אמרה לך!" "אבל אבא, אתה תמיד נותן לי עוד 15 דקות..." אבא נכנע. "טוב, עוד 10 דקות."

מה קרה כאן? הילד למד שאין משמעות למה שאמא אומרת. כי אבא ממילא יסתור. ובעוד חודש - גם למה שאבא אומר אין משמעות. כי אמא תסתור. והתוצאה? ילד ללא שום דמות סמכותית בחייו.

והמחקרים מוכיחים: מחקר גדול שנערך בגרמניה (2021) בדק 1,157 ילדים בני 7-16 במשך 5 שנים. הממצא: הורים עם קונפליקטים וחוסר אחידות בחינוך - הילדים שלהם סובלים מבעיות חברתיות חמורות. מחקר נוסף (Dwairy, 2010) מצא שחוסר עקביות הורית גורם לילדים חרדת נטישה, פחד בית ספר, והפרעות התנהגות. ומחקר ארוך טווח (Luxton, 2007) גילה שילדים שגדלו עם הורים לא עקביים - סובלים בבגרות מדימוי עצמי נמוך ונטייה לדיכאון.

למה? כי ילד שכל דבר שאמא אומרת אבא עלול לסתור - לא יכול לצפות דבר. הוא לא יודע מה הכללים. מה התגובות. מה מותר ומה אסור. הוא חי בכאוס. ובכאוס - לא גדלה סמכות. גדל בלבול.

והבלבול הזה לא נשאר בבית. הוא מגיע איתו לגן, לבית ספר, לצבא, לעבודה, לנישואין. כי ילד שגדל בלי סמכות - לא יודע לקבל סמכות.

והתורה אומרת בפרשת אמור: "אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים... וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם" - למה כפל לשון? "אמר" ו"ואמרת"?

רש"י מסביר: "לְהַזְהִיר גְּדוּלִים עַל הַקִּטְנִים" - להזהיר את הגדולים (ההורים) על הקטנים (הילדים).

והנקודה היא: הגדולים - ביחד! אבא ואמא - כיחידה אחת! לא "אמר אל הכהן" ואז בנפרד "ואמור אל הכהנת". אלא "אמר... ואמרת" - יחד. אחדות.

כי בשביל שלהורים תהיה השפעה על ילדיהם - הם חייבים להיות יחידה אחת ואחידה. גם אם יש אי-הסכמות בחינוך - זה לעולם לא יכול להראות לילדים!

כשאמא אומרת "לא" - אבא תומך באמא. מול הילד - הם אחד. אחר כך, בינם לבין עצמם, הם יכולים לדבר. להתווכח. לשנות דעה. אבל מול הילדים? חזית אחת.

שימו לב: זה לא משנה אם אחד ההורים הוא דמות סמכותית חזקה. אם הצד השני סותר אותו - הסמכות שלו מתאיידת. נעלמת. אפסית.

כי אם לא- הילד לא יודע למי להקשיב. אין לו שום עוגן. שום כללים ברורים. והתוצאה - בעיות התנהגות, חרדה, דימוי עצמי נמוך, וחוסר יכולת להשתלב במסגרות.

"אָמַר... וְאָמַרְתָּ" - הגדולים ביחד, על הקטנים. נכון, הזוגיות שלנו לא תמיד מושלמת. אבל הילדים? הם לא אשמים בזה. ולא אמורים לסבול מזה.

טעמי • המקרא

הרב אלדד נרי
מנהל רוחני בישיבת "יגל ליבי"

מצוות השבת

בפרשת השבוע מצווה אותנו על שמירת השבת, להרבה מתקריבים יש קושי בשמירת השבת, ומרגישים כל שעה איך עוברת, וממתנינים בקוצר רוח לצאת השבת, וממש לא מובן להם, אם ה' אוהב אותנו, למה יש מצווה מגבילה כזו? והאמת שגם אצל שומרי מצוות מלידה מתעוררת השאלה, מה העניין בלא לעשות כל מיני מלאכות פשוטות שמותרות בימי החול?

והתשובה: בעולם שלנו יש גם צד של קושי וחוסר, לפעמים יש לאדם חוסר בפן הנפשי כמו תחושת הלקאה עצמית עצבות וכדומה, או בפן הגשמי כל העמל שיש בלהשיג כסף למחייתנו,

ובכלל לצלוח את החיים, המתבונן בזה יראה שזה מאוד מתיש, ומדוע ככה הקב"ה עשה בעולמו?

והאמת שהקב"ה לא עשה ככה, אלא ברא עולם מושלם, וחטאי האנשים הורידו את העולם, אבל אין להתיימש, כי העולם עתיד לחזור לתיקונו, בשלב של העולם הבא, שהוא עולם מתוקן, בלי חוסר רק שלמות ושמחה, אין עצבות אין צער אין מוות אין עמל פרנסה או עמל שידוכין או רפואה וכדומה, עולם מושלם מלא כבוד שמיים ואמונה, כל מלאכה שאדם מרגיש צורך לעשות, בשורשה היא בנויה על הרגשת חוסר שקיים בהעדר עשייתה, אדם מבשל כי יש לו חוסר שהוא רעב, כדי להשלים חסרונותיו, אמר לנו הקב"ה, אני מבקש יום אחד שתהיו עסוקים רק ביש! אל תעשו כלום, אבל לא לשבת ולהמתין מתי נוכל לעשות, כי זה מעצים את החוסר, תתחברו למלכות, השבת היא מלכה והשומר הוא מלך. הרעיון הוא לחוות יום אחד מלא שמחה, נמנעים מלחשוב או לדבר או לעשות כל דבר שמביע חוסר, אלא הכל טוב ומושלם, ולהבין ששבת היא מעין עולם הבא, ולהתחבר לזה שיבוא יום שיהיה העולם שלם וטוב, וזה יתן לנו כח לששת ימי המעשה, ויתן לנו מטען אדיר של אמונה ושמחה.

בגדול, מתחילים בקטן

השמש נטתה לשקוע, צובעת את קו הרקיע בגווני חמים. על שפת הים, היכן שהגלים נושקים לחול הרטוב, טייל לו אדם מבוגר כשהוא שקוע במחשבותיו. בעודו פוסע לאיטו, צדה עינו מחזה יוצא דופן. במרחק מה ממנו, התרוצץ ילד קטן הלוחץ ושוב לאורך קו המים.

האיש התקרב בסקרנות. על החוף היו פזורים אלפי כוכבי ים ועירים, שנפלטו אל היבשה עם סיום הגאות. הילד התכופף שוב ושוב, הרים בזהירות כוכב ים אחד, והשליך אותו בחזרה אל מעמקי המים המלוחים.

"סלח לי, ילדון", פנה אליו האיש בחיוך משועשע, "מה בדיוק אתה עושה פה?"

הילד נעצר לרגע, מחה את אגלי הזיעה ממצחו והשיב בקול צלול: "קודם כל, קוראים לי חיים. ודבר שני, אני מחזיר את כוכבי הים למים, לפני שהשמש תייבש אותם".

האיש פלט גיחוך קל. הוא הניף את ידו לעבר האופק והצביע על רצועת החוף הארוכה. "הבט סביבך", אמר, "יש כאן אלפי כוכבי ים על החוף הזה בלבד. אתה באמת חושב שהעבודה הקטנה שלך תשנה משהו? הרי לעולם לא תצליח להציל את כולם, נכון?"

הילד לא מיהר להתווכח. הוא התכופף שוב, אסף אל כף ידו הקטנה כוכב ים נוסף, וזרק אותו בקשת רחבה אל תוך הגלים הקרירים. ואז, הוא הישיר את מבטו אל האיש ואמר בחיוך: "נכון, את כולם לא אצליח להציל. אבל לגבי כוכב הים הזה - על החיים שלו השפעתני!"

נקודה למחשבה: לפעמים, כשאנו ניגשים לעבודת המידות ולתיקון העצמי שלנו, אנו מביטים על הדרך הארוכה ועלולים להתייאש. הניסיון לתקן את הכעס, העצלנות או הגאווה בשלמות ובזמן קצר - כמוהו כניסיון להציל את כל כוכבי הים בעולם. זהו יעד בלתי אפשרי שעלול לרפות את ידינו.

אך האמת היא, שכל התגברות קטנה, כל רגע שבו בלמנו כעס או עשינו חסד - היא ניצחון של עולם ומלואו. אל וותר בגלל שלא הגענו לשלמות; נתמקד בצעדים הקטנים שאנו כן יכולים לעשות, כי כל צעד כזה - משנה עולמות.

תרשמו לכם משפט: אל תשאפו לשלמות. תשאפו להיות שלמים!

כל עמידה בניסיון, כל התגברות על מידה שלילית, הם צעדים קטנים של תיקון שבסופו של דבר יובילו אותנו להיות שלמים ומתוקנים.

ביקור בבורג' חליפה בדובאי

דמיינו לעצמכם אדם העומד על גג הבורג' ח'אליפה Burj Khalifa - הבניין המתנשא לגובה של כ-830 מטרים ונחשב לבניין הגבוה ביותר בעולם. הוא עומד על הגג ומשקיף על רחובות דובאי הסואנים והמלאים אדם. מלמעלה הוא רואה את האנשים המטיילים כמעט קילומטר מתחתיו, וברגע של מבט לעברם הוא אומר לעצמו: "איזה גדול אני, ואיזה קטנים הם. אני כמעט נוגע בעננים - והם כל כך קטנים, שכמעט אי אפשר לראותם". מי שישמע את אותו אדם ודאי יסתכל עליו בפליאה, ואולי גם במבוכה. הרי הטעות כאן היא טעות יסודית: אין שום הבדל בגודל שבין האדם העומד על הגג לבין האדם הנמצא למטה. ההבדל היחיד הוא מקום העמידה - האחד עומד על הקרקע, והשני על בניין גבוה. ובתמונה הפשוטה הזאת טמון מוסר השכל גדול. התורה מספרת על משה רבנו ועל ענוותנותו, ואומרת: "וְהָאִישׁ מִשֶּׁה עָנָו מְאֹד, מְכַל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה". משה רבנו לא הרגיש עליונות על אף אדם.

הוא מיילא את תפקידו הגדול בענווה מיוחדת במינה - עד שהתורה הקדושה מעידה עליו שאין אדם בעולם שענוותו גדולה כשלו. ומהו סוד הענווה? מסביר רבי שמחה בונם מפשיסחא: כשם שלא יתכן שאדם ירגיש גדול יותר מחברו רק מפני שהוא עומד על בניין גבוה - כך גם תפקיד או שררה אינם הופכים את האדם לגדול יותר במהותו. אדם שמקבל תפקיד חשוב, ובמיוחד שררה על הציבור, עלול בקלות להגיע לגאווה אם יחשוב שהוא גבוה מן הציבור. אך אם יבין שתפקיד ומעמד הם רק כמו עמידה על בניין גבוה - דבר חיצוני שאינו מגדיל את עצם האדם - הוא יוכל להישאר בענווה.

אדם כזה ידע לדבר עם כולם בגובה העיניים. וכך היה משה רבנו. מעולם לא חשב שהוא טוב יותר מאחרים ולכן זכה לגדולה. ואם כולנו ננסה לטעום, ולו מעט, מן המידה היקרה הזאת - נגלה עד כמה היא מתוקה ונעימה לנו, ובעיקר לסובבים אותנו. כאשר אדם זוכה להצלחה או לקידום בחייו, פסוק אחד צריך להיות חקוק על לבו: "וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִתְּנֶן לָךְ פֶּתַח לְעֲשׂוֹת חַיִּל".

שבת שלום

הזמינו עכשיו <<
לכל חודש עד הבית
077-26-353-88

חוברת
"הלימוד היומיומי"
מאת הרב יגאל כהן
לגברים ולנשים.

פותרים את היום עם 5 דקות של אור!

שפה קלה ופשוטה

מתנה לחיים מאושרים

קצר וחזק

צרחות בברית

בשבוע שעבר הזמינו אותי להיות סנדק בברית של אחד התלמידים שלי. אחרי הברכות, לקראת הסיום, ניגשה אליי גברת ואמרה:

"הרב, אתה יכול לברך אותי?" "בוודאי". ענית.

שאלתי אותה אם היא רווקה, והיא ענתה שכן. בירכתי אותה: "יהי רצון שתזכי בעזרת ה' לזיווג הגון משורש נשמתך". תוך כדי הברכה היא התחילה לבכות. שאלתי אותה בעדינות: "מה קרה? אמרתי משהו לא מתאים?" היא אמרה: "לא הרב... פשוט קשה לי שאני עדיין רווקה. זה כבר כואב לי."

שאלתי אותה שאלה פשוטה: "זה שאת עצובה בגלל זה - זה עוזר לך? זה מקרב אלייך את החתן שלך?"

היא ענתה: "ברור שלא". "נכון, זה ניסיון לא קל. אבל העצב לא יביא את הישועה. יש דבר אחד שכן יכול לעזור..." "אם תביני שזה רצון בורא עולם כרגע, ותצליחי לקבל את המצב בשמחה ובאמונה - דווקא מזה יכולה להגיע הישועה. בורא עולם יכול להחליט שבזכות השמחה שלך, כבר בקרוב תמצאי את הזיווג שלך".

ובהתרגשות אמרה: "מהפה שלך לאלוקים".

והמסר לכולנו: פעמים רבות בחיים קורים לנו דברים שלא רצינו. לפעמים מפטרים אותנו מהעבודה, לפעמים מישהו פוגע, עוקץ אותנו במילים. אבל אם נבין שכל מה שקורה לנו מגיע מבורא עולם, נוכל לקבל את הניסיונות אחרת.

הדיכאון, התלונות והבכי לא פותרים את הבעיה. אבל כשאדם מקבל את המציאות באמונה ובשמחה, הוא מוסיף לעצמו זכויות. מתוך ההתגברות הזאת, הישועה יכולה להגיע.

לכן צריך לזכור: כל מה שקורה לנו בחיים - בטוב וברע - הוא מאת בורא עולם. ואם נקבל את זה באמונה אמיתית, נראה איך בסופו של דבר הכל מתהפך לטובה.

חירוק לנוער

הרב דוד פריוק
ראש "מרכז התחברות" ר"ג
תשועה ברב יועץ

שאלה: כבוד הרב, אני סך הכל חודש בתשובה, ומאז אני מקבל רק פצצות! מבחנים על הפנים, כל העולם נגדי, לא הולך עם פרנסה. ויכוחים עם ההורים, למה זה? אולי ה' לא רוצה את המהלך?

תשובה: שאלה חשובה! אני מעריץ שלך! אשריך שגם כשקשה, אתה נלחם שואל ומתקדם!

אבקש לספר לך סיפור קצר אודות "הסנדק", ראש המאפיה האיטלקית הידועה לשמצה שפעלה בניו יורק. אחד החיילים המובחרים שלו, בשנות החמישים לחייו, הגיע למשרדו וביקש להניח את המפתחות, לאחר עשרות שנים של פעילות עם "דם על הידיים". - אני רוצה לסיים את החיים שלי עם מצפון נקי, נמאס לי להיות נרדף על ידי אויבים ושוטרים שעוצרים אותי ל"בדיקה שגרתית" בכל סימטה...

הסנדק הנהג בראשו לאות הסכמה, הושיט את ידו, ורגע לפני שלקח את המפתחות שאל בטון נמוך, אך סמכותי: האם אתה בטוח שאתה רוצה חיים הוגנים? הלה השיב לחיוב במהירות, הניח את המפתחות בידו של הסנדק תוך כדי לחיצת יד, נתן לו חיבוק מהוסס ונסע לבית להוציא כסף מהכספת, כדי לטוס לחופשה החלומית יחד עם רעייתו, הרחק מעיני המשטרה והאויבים הטבעיים בשכונה.

והנה כשהגיע לפתח הבית, ראה בחור כארזים, עם משקפי שמש וקרחת, עומד בכניסה לבית ואומר לו: הבית מעוקל! הלה רץ לפרארי האדומה האהובה עליו, והנה הוא רואה שגם היא נגנבה מהחנייה... מיד לקח מונית לכיון הסנדק, נכנס אליו מתנשף ואמר לו: 'רבנו הסנדק'!...! אני לא מכיר את השיטה, אלא אני המצאתי אותה... סגרנו הרי הכל בנינו, לחצנו ידיים, נפרדנו יפה לשלום, למה לקחת לי בין רגע את הבית והרכב, וכפי שאני מכיר אותך זה עוד לא הסוף...

הסנדק תפס לו את האוזן, קירב את פדחתו החיוורת לפיו ושאל בקול אסרטיבי: אתה ביקשת חיים הוגנים, נכון? הלה הנהג בראשו. אז תדע לך: הדירה שאתה גר בה היום שייכת לשושנה האלמונה, שאת בעלה רצחת ברחוב פועלי הרכבת באישון לילה... ואת הרכב קיבלת בעקבות שוד הבנק שביצעת ברחוב מזא"ה פינת מאפוז תל אביב... אז אם אתה רוצה לסיים את חיך עם ידיים נקיות וכסף נקי, עליך להחזיר קודם את הכסף המלוכלך...

הנמשל זה אתה אהובי: עד לפני חודש כוחות הטומאה נתנו לך חיים תמורת חיים. כלומר אתה מחיה אותם עם העבירות שאתה עושה, והם בתמורה מטפחים אותך עם ציונים טובים, כסף בקלות, גולים בין הרגלים של השוער... הכל הולך חלק.

פתאום החלטת לעשות להם ברקס... ההסכם בוטל, והם דורשים את ההשקעה! תתכונן לעוד כמה רגעים של קושי ונקיון רוחני, ובע"ה בקרוב תראה ישועות גדולות, וכמו שנאמר: "והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאוד". בהצלחה מתוק!

ניתן לשלוח שאלות לרב בנושא < anafeam3@gmail.com

פנימית: להיות אדם שמכיל, מבין ואוהב. כשאתה מודע למעשיך, חושב על ההשפעות שלהם, ומזהיר מעבירה, אתה מגדיל את הטוב בחיים שלך ובעולם סביבך.

השבת הזו, נשאף להיות אנשים שתפארתם לא רק בעיני אחרים, אלא בעיני עצמנו - אנשים שמפגינים אהבה, סבלנות והקשבה, והופכים את דרכם לישרה ומפוארת באמת.

שבת שלום ומבורך לכולנו!

תפארת דרך ישרה

שבת שלום ומבורך אהובים שלי!

השבת נתחיל את פרק ב בפרקי אבות. במשנה הראשונה נאמר: "איזוהי דרך ישרה שתפארת את העושה אותה ותפארת אותו".

המשנה מלמדת אותנו שהדרך הנכונה בחיים היא לא רק מה שטוב בעיני אחרים, אלא גם מה שמכבד אותנו ומראה את הטוב הפנימי שלנו. כשאתה בוחר לפעול בדרך ישרה, אתה בונה תדמית טובה, אבל לא בגלל מה שאחרים חושבים - אלא כדי להיות אדם שמפואר בלב ובמעשים.

להיות מפואר זה לא רק חיצוני - זו תפארת

הרב יהונתן פרטוש
רב בישיבת "יגל ליבי"
וראש מדרשיית ענפים ב"ב

עלילות יגל וסבא דניאל

נראה אותך
דור

חידה מי היתה? יסכה? **?**

! תשובה מפרשת כי תשא הבן של המן הרשע

הילד/ה הזוכה הילה אגמון מחריש

יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

מחה
חיים מנן
הנה

השיר הבא מוקדש לכם בחום

□ □ □
□ □ □ □ □

אין לו בכלל קשר להבטחה

□ □ □ □ □
□ □ □

החלה מכירת מגדלי... הזקן

□ □
□ □ □ □ □

אנחנו גם וליבי!

שבת שלום ילדים חביבים ויקרים

מה שלומכם? אנחנו בטוחים שהתחזקתם במצות אהבת החבר, וכן בלעזור ולוותר. אנו ממש מתקרבים לקראת ל"ג בעומר, הלולת רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, ובטח אספתם כבר קרשים ועצים, ומתכוננים לקראת הדלקת המדורה.

ליבי: ראשית פמוכן צריך להיזהר ביותר בהדלקת האש, את זה כלם יודעים, אבל חייבים לקחת אחריות להזהיר ולהרחיק ילדים.

גל: שאלה יפה, צריך לזכר קודם למה אנחנו עושים מדורה.

א. כיון שביום זה ירד אורו של ה'זהר הקדוש'.

ב. וקיום זה נפטר רשב"י.

ולשם כך מדליקים מדורה, שהיא בדמיון לאש רוחנית, ונמשלה האש לתורה. עוד דבר שהמדורה היא כמו גר נשמה גדול, לזכותו ולעלוי נשמתו של רשב"י הקדוש.

גל וליבי: לכן ילדים חביבים זהו יום גדול וגבוה, אז תתפללו על כל ישראל שיתחזקו בתורה ויראת שמים, ושה' יתברך ישלח לנו את משיח צדקנו, ונראה בבנינו בית מקדשנו אמן.

שבת שלום ומברך

הראשון אנחנו מנסים להיות קצת יותר נחמדים, ביום השני קצת יותר סבלניים, וככה עד שאנחנו מגיעים לפסגה.

ילדים יקרים, בורא עולם רוצה שנבין שהזמן שלנו יקר. הוא לא רוצה שנעביר את היום ב"סתם", אלא שנחפש בכל יום מצוה קטנה או מעשה טוב שאפשר לעשות. השם אומר לנו: "ילדים יקרים שלי, אני סופר את הימים יחד אתכם, כי כל מאמץ קטן שלכם לשפר את ההתנהגות ולהיות טובים יותר - שזה אצלי המון!".

שבת שלום ומברך!

גל לילדים

פרשת שבוע אוזרים

פרשת אמר

בפרשתנו, פרשת אמר, התורה מלמדת אותנו על החגים המיוחדים שלנו, אבל היא מתחילה דוקא בספור על הפקנים. הפקנים הם ה"שליחים" המיוחדים של עם ישראל בבית המקדש, והתורה דורשת מהם להיות מאוד זהירים וקדושים.

אחד הדברים המעניינים בפרשה, היא המצוה של "ספירת העמר". התורה אומרת

לנו לספור 49 ימים מחג הפסח ועד חג השבועות. דמיונו ילד שמחקה ליום ההלדת שלו או לטיול שנתי - הוא סופר כל יום שעובר בצפייה גדולה!

כך גם אנחנו, סופרים בכל ערב: "היום יום אחד...", "היום שני ימים...".

אבל למה אנחנו סופרים, הרי אנחנו כבר יודעים מתי יגיע חג השבועות?

התשובה היא פשוטה ומרגשת: הספירה מלמדת אותנו שכל יום הוא יהלום. כשאנחנו סופרים, אנחנו מראים להשם יתברך שכל יום שעובר הוא לא סתם יום רגיל, אלא הוא הזדמנות לעלות עוד מדרגה. בפסח יצאנו ממצרים והיינו כמו תינוקות שרק נולדו, ובמהלך שבועת השבועות של ספירה, אנחנו "מתבגרים" ומתכוננים לקבל את המתנה הכי גדולה בעולם - את התורה הקדושה.

זה כמו סלם, בכל יום של ספירה אנחנו מטפסים שלב אחד למעלה. ביום

מצאו 10 הזאים

מהו

הפסוק למסעך בפראה

הילד/ה הזוכה שוהם לוי מראשון לציון

תשובה מפרשת כי תשא:

"אלהי מסכה לא תעשה לך"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס

anafeamalon@gmail.com

של המלך צוה המלך שיתפסו את הכמר הרשע דינו, יענישו אותו עד שיודה שהוא גנב את הטבעת. לבסוף הודה הכמר המתעב שהוא באמת זה שגנב את הטבעת. מיד צוה המלך שיהרגו את הכמר הארור, ובכך נצלו היהודים מענש המלך.

בזכות קריאת ההגדה של פסח בהדור ובשמחה!

שבת שלום ומברך

סיפורי צדיקים

דינו

לפני שנים רבות, חי לו מלך גדול שכלם אהבו אותו. יום אחד נגנבה לו הטבעת החשובה שלו, אמה הוא היה רגיל לתתם בחותם המלך. מיד שלח שליחים שיכריזו בכל העיר: מי שימצא את הטבעת יקבל סכום קסף גדול מאת המלך. הכמר הרשע והנבל שהיה חבר טוב של המלך, אמר לו שהיהודים גנבו אותה. מיד שלח המלך שליחים לביתו של רב העירה הצדיק ואמר לו שאם הוא לא יחזיר את הטבעת, הוא יעניש את כל היהודים בענש חמור מאד. אותו היום, ערב פסח היה, ובלילה כשהתחילו היהודים את ליל הסדר, הלכו הכמר והמלך, כשהם מחפשים לאנשים פשוטים ליד חלון ביתו של הרב, כדי לשמוע מה אומרים הרב ובני משפחתו. בסוף ההגדה שרו כלם את הפיוט 'דינו', שהרב אומר משהו, וכלם עונים לו דינו דינו. נבהל המלך לשמע את זה בגלל שלכמר קראו 'דינו'. וכשהגיעו לארמונו

נפלאות הבריאה שמואל קוריב

גורילה

כשמתבוננים בנפלאות הבריאה שברא הקדוש ברוך הוא, אפשר לפגוש יצורים מיוחדים מאד. אחד המרשימים בהם הוא הגורילה. הגורילה היא קוף גדול החי ביערות עצומים ביבשת אפריקה, והיא הקוף הגדול ביותר בעולם.

גורילה בוגרת יכולה לשקל יותר ממאתים קילוגרם. אף שהיא גדולה וחזקה מאד, רוב הזמן היא בעל חי שקט ורגוע. הגורילות חיות בקבוצות משפחתיות. בראש הקבוצה עומד זכר גדול הנקרא "גורילה כסף", כי על גבו מופיע פס שער בצבע כסף.

הזכר הגדול שומר על הקבוצה ומגן על הגורילות הצעירות. הגורילות הקטנות

אוהבות לשחק, לטפס על עצים וללמוד מאמא שלהן כיצד לחיות ביער.

למרות גדלה, הגורילה אוכלת בעקר צמחים - עלים, גבעולים ופרות. כדי לקבל את האנרגיה הדרושה לגופה הגדול היא אוכלת כמות גדולה מאד של צמחים בכל יום.

דבר מפתיע הוא שהגורילה דומה לאדם בדברים רבים. היא מטפלת בצאצאיה בעדינות, מראה רגשות וגם יודעת להשתמש בידיה במיומנות.

בלילה הגורילה בונה לעצמה מטה מעלים וענפים ושם היא נחה עד הבקר. כשרואים את היצור הגדול והמיוחד הזה, מבינים כמה חכמה שם השם יתברך בכל בריאה שבעולם.

'מסעדת החסד' של הרב יגאל כהן
מגישה ארוחות חמות ומכובדות
למשפחות מעוטות יכולת

**היו שותפים
בחסד <<<**

03-8000-770

800-כ
משפחות
מקבלות
מצרכי מזון

'המסעדה'
פתוחה מידי יום

**ארוחות
צהריים חמות**

200-כ
ילדים
מקבלים
ארוחה חמה

**האבא הזה
לא קנה היום
לחם וחלב.**

כא כי הוא עייף
אין לו איך לסיים את החודש.

**יש לך אפשרות
לזכות את
הרבים**

עלוני שבת מלאים
במאמרים בהלכה
ובאמונה, סיפורים
לילדים, מדור לנושים
ועוד תוכן עשיר לחיזוק
וקירוב הנשמה

התקשרו לשותפות בהפצה <
03-8000-770

**השיעורים
הקבועים
של הרב
יגאל כהן**

מוזמנים לשיעורי אמונה והלכה
במדרשת פסגות

ימי ראשון ורביעי | 19:30 | רח' גליס 37 בפ"ת

לבירורים בוואטסאפ **058-7736363**

תרמו עכשיו לפעילויות הרב

- מרכז תינוקות** - מטרנות ומוצרים חיוניים לתינוקות
- סמטרי קירוב** - שבתות חיזוק לקרוב רחוקים
- המסעדה** - סיוע בארוחות לנזקקים
- 24 שעות קו הלכה** - ושיעורים בטלפון
- 180 אברכים** - לימוד תורה בכולל
- שידורים חיים** - לזיכוי הרבים בכל רשתות המדיה
- "יגל ליבני"** - ישיבה לבעלי תשובה
- מחסן החסד** - חלוקת סלי מזון
- מדרשויות לנוער** - מסגרות חיזוק

תורמים ומאירים את העולם

רוצים להיות שותפים? חייגו < 03-8000-770

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

עורך לשוני: אביתר הלל | ניקוד: שמואל קורייב | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

לעילוי נשמת
נשמת מזל בת טלי

להצלחת
דוד יוסף בן יהודית

להצלחת
אסף בן אורה

לעילוי נשמת
אסתר בת חנום ועזריה

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה